

Historien har nået et vendepunkt – krig eller nyt paradigme?

Ikke korrekturlæst

STEWART BATTLE

24. august 2024 .

Verden nærmer sig hurtigt en grænsetilstand, hvor den nuværende strategiske ramme ikke længere kan fortsætte med at eksistere. Tidligere fortilfælde er allerede blevet brudt, røde linjer er blevet overskredet, og verden er trådt ind i ukendt territorium. Som grundlægger af Schiller Institutet og initiativtager til Den Internationale Fredskoalition Helga Zepp-LaRouche for nylig har udtalt, vil de næste tre til seks måneder blive de farligste tider i historien, og udsigten til en global udslettelseskrig er en stadigt mere sandsynlig mulighed.

Ukraines indtrængen i Kursk-regionen i Rusland har blotlagt den underliggende virkelighed bag de sidste to et halvt års krig. NATO's våben, udstyr og sandsynligvis også tropper er nu involveret i en offensiv operation på russisk territorium – den første for Rusland siden 1941. Ved hvert eneste skridt i denne krig gennem de sidste to et halvt år har NATO-landene støttet Kiev-regimet i stadig mere drastiske handlinger, hvilket har udvisket grænsen mellem »hjælp« til Kiev og en direkte NATO-konflikt med Rusland. På trods af den kortvarige begejstring, som Kursk-eventyret har skabt i løbet af de sidste to uger, er det i stigende grad blevet erkendt, at det ikke fører til noget og sandsynligvis kun fremskynder det generelle sammenbrud af Ukraines hær.

Fredag den 23. august meddelte Rusland så Det Internationale

Atomenergiagentur (IAEA), at Ukraine havde affyret endnu en drone mod atomkraftværket i Kursk – den tredje på lidt over en uge. Denne fuldstændig vanvittige taktik – som russerne med rette kaldte »atomar terrorisme« – er udtryk for en dyb desperation, hvor man forsøger at skabe kaos og ødelæggelse i lyset af en forestående fiasko. Vil Ukraines hjælpere og støtter i Vesten fordømme en sådan opførsel og endelig tøjle Ukraine? Eller vil de se gennem fingre med endnu en Tjernobyl-lignende katastrofe som et nødvendigt middel til at forsvare »demokratiet«?

Et andet udtryk for denne grænseoverskridende tilstand er situationen i Sydvestasien. Efter at USA i månedsvis har insisteret på, at Hamas er den eneste hindring for en våbenhvileaftale med Israel, har en lækket samtale mellem Bibi Netanyahu og tidligere frigivne israelske gidsler afsløret, hvad der burde have stået klart i månedsvis. »Den, der fortalte jer, at der var en [gidsel-våbenhvile]-aftale på bordet, og at vi ikke tog imod den af den ene eller den anden grund, af personlige årsager, det er bare en løgn,« sagde premierministeren. Hvor meget længere vil USA have lov til at dække over Israels masse mord i Gaza? Og hvor meget længere vil den amerikanske eller globale offentlighed acceptere det?

Eller tag sagen om undertrykkelsen af dissidenter i selve USA. *New York Times* har afsløret, at justitsministeriet er i gang med en »bred kriminel efterforskning« af amerikanere, som udtrykker de forkerte meninger om Rusland, og som derfor anses for at være en trussel mod det kommende valg. Selv om denne efterforskning befinder sig i et juridisk uklart ingenmandsland, hvor det første tillæg til den amerikanske forfatning reelt er sat ud af kraft, »forventes der snart flere ransagninger«, skriver *Times*. Hvor længe vil man tro på fortællingen fra det nuværende regerende »demokratiske« parti? Hvornår vil tåberne forlade skuden?

I en så betydningsfuld periode i historien bør man forvente turbulens, og den vil sandsynligvis kun blive øget. Men det

vigtigste spørgsmål er, om nok af os kan udnytte et sandfærdigt organiserende princip for en sådan ny arkitektur, som er påtrængende nødvendig for at erstatte den døende gamle.

Foto: Public domain